

γκλιούμι τό, *ἐνιαχ. γκλιούμι* "Ηπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ παλαιοῦ Σλαβ. *glumu*. Πβ. Βουλγ. *gluma* καὶ Ρουμ. *glumă*.

Ἰδιοτροπία, χαρακτήρ, τρέλλα ἐνθ' ἄν.: *Νὰ σὶ πιάῃ* τοῦ *γκλιούμι* *νὰ φέῃς* "Ηπ. (Ζαγόρ.)

γκλοβίτσα, ἡ, "Ηπ. (Ἀργυρόκ.) *γλομπίτσα* "Ηπ. (Δερβίτσα.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Δοχεῖον μέσα εἰς τὸ ὁποῖον πῆζουν τὸ τυρὶ ἐνθ' ἄν.: *Πλῦνε τὴ γλομπίτσα νὰ πῆξωμε τὸ τυρὶ* "Ηπ. (Δερβίτσα.)

γκλόμπα ἡ, "Ηπ. (Βίτσα. Χιμάρ. κ.ά.) *γλόμπα* "Ηπ. (Ζαγόρ. Τσαμν. κ.ά.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνουρ. Μεσσην.) *γλόβα* Πελοπν. (Μάν.) *κλόπα* Λεξ. Βάγι.

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *globa* = πρόστιμον, ζημία. Βλ. G. Meyer, Neugr. Stud. 2, 23 καὶ E. Berneker, Slav. Etymol. Wörterb., εἰς τὴν λ. *globa*. Ὁ τύπ. *κλόπα* καὶ εἰς Σομ.

Α) Κυριολ. 1) Ζημία, πρόστιμον διὰ γενομένην ζημίαν "Ηπ. (Τσαμν. Χιμάρ. κ.ά.): *Ὁ μπεξῆς ἔχει τυχερὰ ἀπὸ γκλόμπες* (μπεξῆς = ἀγροφύλαξ) Χιμάρ. Συνών. *πρόστιμο, τζερεμές*. Ἡ σημ. καὶ εἰς Σομ. 2) Ἀφανισμός, καταστροφή "Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Πελοπν. (Μεσσην.): *Ἡ γλόμπα θὰ τὸν πάρῃ* (θὰ καταστραφῇ) Μεσσην. *Αὐτὸ τό σ'τάρι εἶναι γλόμπα* (= κατεστραμμένον) Ζαγόρ. 3) Ἀκάθαρτος, ἀκαθαρσία "Ηπ. (Βίτσα.): *Τί κατάν' σις ἔτσ', γκλόμπα*;

Β) Μεταφ., ἀναξία γυνή "Ηπ. (Ζαγόρ. Χιμάρ.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνουρ.): *Νιὰ γλόμπα λέμε μίνια πού δὲν εἶναι ἄξια Βούρβουρ. Σοῦ 'νι μιὰ γλόμπ' αὐτὴ Ζαγόρ. Εἶναι μιὰ γλόμπα πού δὲν κάνει γιὰ τὸ τίποτα Κυνουρ. Δὲν ἔπαιρνε ἓνα κορίτσι πού νὰ ξέρῃ πὼς ἔχει νοικοκυρά, πάρῃ πῆ'ε καὶ πῆρε νιὰ γλόμπα, ἐπειδὴς ἔχει πέντε δεκάρες (πάρῃ = παρά, ἀλλὰ) αὐτόθ.*

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκλόμπα* Θεσσ. (Μελιβ.) Μακεδ. (Νάουσ.)

γκλομπάρης ὁ, "Ηπ. (Παλάσ.) Πληθ. *γκλομπαραῖοι* "Ηπ. (Παλάσ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκλόμπα*.

Ἐπόπτης ἀγροφυλάκων, ἀγρονόμος: *Πέρασαν οἱ γκλομπαραῖοι.*

γκλομπεύω "Ηπ. (Χιμάρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκλόμπα*.

Λαμβάνω τὸ δι' ἀγροζημίαν ἐπιβληθὲν πρόστιμον: *Τὸν ἐγκλόμπεψε* (ἔλαβε παρ' αὐτοῦ χρήματα, διότι συνέλαβεν τὰ ζῶα του εἰς ἀγροζημίαν).

γκλοξιάζω *ἐνιαχ. γκλουξιάζου* Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκλόξος*.

Ἐχω λόξυγγα ἐνθ' ἄν.

γκλόξος ὁ, *ἐνιαχ. γκλόξους* Μακεδ. (Θεσσαλον.) *γκλόξα* ἡ, Μακεδ. (Νιγρίτ.)

Λέξις πεποιημένη.

Λόξυγγας, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *γκλότσιακας*, *κλικαβίτσα*, *λυγκιό*, *λύξιγγας*.

γκλότσιακας ὁ, Μακεδ. (Ἀδριαν. Σέρρ.) *κλούτ'κας* Λέσβ. (Πολυχνίτ.) *γκλίτ'κας* Μακεδ. (Ἀλιστρ.)

Λέξις πεποιημένη.

Γκλόξος, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γκλόρια ἡ, *πολλαχ. γλόρια* Νάξ. *ὀγλόρια* Νάξ. *γλόρια* Ζάκ. Σῦρ. *ὀγλόρια* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gloria* = δόξα.

1) Ἡ κατὰ τὴν προίαν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἀκολουθία τῆς ἀπρώτης Ἀναστάσεως, ἡ ὁποία ἐτελεῖτο ἐπὶ Ἐνετοκρατίας εἰς τὸν τότε καθολικὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου τῆς Ζακύνθου, κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους χρόνους εἰς τὸν ὀρθόδοξον μητροπολιτικὸν ναὸν (ἀπὸ τὸ ψαλλόμενον εἰς τοὺς καθολικοὺς ναοὺς «*gloria in excelsis deo...*») Ζάκ. Συνών. *κομμάτι*. 2) Μεταφ., ὠραιότης, τέρψις Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σῦρ.: *Ὡχ, ὁμορφοστολισμένο πού 'δὸ σπῖτι σας! μιὰν ὀγλόρια εἶναι!* Ἀπύρανθ. *Ὡ, μάτι μὴ δόνε πιάση, ἔξυπνος πού 'ναι, μιὰν ὀγλόρια!* αὐτόθ. *Ὡ μάθια μου, καὶ δὲν εἶναι μιὰν ὀγλόρια τὰ ὅσα λέει;* αὐτόθ. *Δὲν εἶσαι, μάθια μου, μιὰν ὀγλόρια, μόνον 'σαι δυὸ-τρεῖς ὀγλόριες* (εἰρων.) αὐτόθ. *Θὰ περάσωμε μιὰ γλόρια* (= πολὺ εὐχάριστα) Σῦρ. Συνών. φρ. *μὲ ἀχαρά*.

γκόγκας ὁ, Πελοπν. (Γεράκ. Κορινθ.) κ.ά.—Α. Τανάγρ., Σπογγαλ., 41 *gógas* Κύθηρ. *gógous* "Ηπ. (Ἰωάνν.) *γκόκος* Στερελλ. (Μαλεσ.)

Ἐκ τοῦ Ἀλβαν. *goga* (παρωνύμ. Βλάχος ἢ Σλάβος ὀρθόδοξος). Πβ. καὶ Ρουμν. *gog* ἢ *gogoman* (= ἀνόητος). Εἰς τὴν Κουτσοβλ. *Goga* (= Γεώργιος).

Δύσνους ἐνθ' ἄν.: *Εἶναι γκόγκας, δὲν καταλαβαίνει τί τοῦ γίνεται* Πελοπν. (Κορινθ.) *Βρε goga, δὲ βαίρνεις χαβάρι;* Κύθηρ. *Γκόγκας ἐγεννήθη καὶ γκόγκας θὰ πεθάνῃς* Α. Τανάγρ. ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. *γκλάβας*.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκόγκας* καὶ ὡς παρωνύμ. καὶ ἐπών. *πολλαχ.*

γκογκόβι τό, Σῦρ. Βιθυν. (Νικομήδ.) *κοκόβ' Πόντ.* (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ Ἀρμεν. *gogov* = ὄρχεις. Ἡ λ. αὐτὴ σχετίζεται μετὰ τῆς Ἑλλήν. *κόκκος*.

1) Ὀρχις ἐνθ' ἄν.: *Αὐτός, ρέ, εἶναι μάλιστα με γκογκόβια* Σῦρ. Συνών. *ἀγγεῖα* (βλ. *ἀγγεῖο* 6), *ἀμάλαγα* (βλ. *ἀμάλαχτος* 2γ), *ἀμαρτωλὰ* (βλ. *ἀμαρτωλὸς* B2), *ἀμελέτητα* (βλ. *ἀμελέτητος* 1ηθ), *ἀμίλητα* (βλ. *ἀμίλητος* B5), *ἀρχίδια* (βλ. *ἀρχίδι* 1), *ἀρχοντικά* (βλ. *ἀρχοντικός* B4), *ἀρχοντοπούλα* (βλ. *ἀρχοντόπουλο* 4), *ἀρχουντᾶδεις* (βλ. *ἀρχοντας* B2), *ἀσβάχια*, *ἀχαμνά* (βλ. *ἀχαμνὸς* Γ2β), *γείτονας*, *γιορντανούλια* (βλ. *γιορντανούλι*), *διδύμια*, *κάκκαλα*, *καμπανέλια*, *κατσάκια*, *κατσαμπανέλια*, *κακατσαμπάνια*, *κλαμπατσίμπαλα*, *κογιόνια*, *λιόκια*, *παπάρια*, *τρυφερά* (βλ. *τρυφερός*), *τρυφερούλια* (βλ. *τρυφερούλης*). 2) Κάρυον τοῦ ὁποῖου ἔχει ἀφαιρεθῇ τὸ ἐξωτερικὸν πρᾶσινον περίβλημα Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

γκόγκλαβος ἐπίθ. Α. Ρουμελ. (Καρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ συμφυρ. τοῦ ἐπιθ. γ κ ό γ κ α ς καὶ τοῦ οὐσ. γ κ λ ά β α.

Ἀνόητος ἔνθ' ἄν. β) Τυφλὸς ἔνθ' ἄν.

γκοζέρω ἡ, ἐνιαχ. goζέρω Κέρκ. (Αὐχινόν. Καρουν. Κασσιόπ. Περούλ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Γηρασμένον πρόβατον ἄνω τῶν πέντε ἐτῶν ἔνθ' ἄν.

γκοζονερίτσα ἐνιαχ. goζονερίτσα Κέρκ. (Κάβ. Σιν.) Ἀγνώστου ἐτύμου.

Τὸ φυτὸν Αἰγίλωψ ὁ φοειδῆς (Aegilops ovata) τῆς οἰκογ. τῶν Ἀγρωσιδῶν (Gramineae) ἔνθ' ἄν. Συνών. ἀ γ ρ ι ό σ τ α ρ ο, ἀ γ ρ ι ό σ τ α χ υ, μα κ ρ ο γ έ ν ι, σα κ κ ο τ ρ έ π η ς, σ ι δ ε ρ ό σ τ α ρ ο, τ ρ υ π ο σ ά κ κ η ς.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Goζονερίτσα καὶ ὡς τοπων. Κέρκ.

γκόλια ἐπίρρ. Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι ο ς.

Ματαίως: Γκόλια τοῦ κουσεύς (= εἰς μάτην τρέχεις, ματαιοπονεῖς). Συνών. ἄ δ ι κ α 2β, ἀ ν ώ φ ε λ α, ἄ σ κ ο π α, μ ά τ α ι α.

γκολιαβάκι τό, ἐνιαχ. γκολιαβάκ' Μακεδ. (Βελβ. Κοζ.)

Ὑποκορ. τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι α β ο ς, διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά κ ι.

Κάθε τι τὸ γυμνὸν καὶ ἐπὶ πτηνῶν οἱ νεοσσοὶ ἔνθ' ἄν.: Ξέρον μιὰ φουλιά μὲ ἐξ γκολιαβάκια. Βελβ.

γκολιαβάρι τό, ἐνιαχ. γκολ'φάρ' Μακεδ. (Βραχοπλ. Ἐράτυρ.) γκολιαφάρ' Μακεδ. (Βλαστ.) γκολ'φάρ' Μακεδ. (Βλάστ.) γκουρφάρ' Μακεδ. (Ζουπάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι α β ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ ι.

1) Νεοσσός, ὡς ὢν γ κ ό λ ι ο ς (= γυμνός, ἄπτερος), ἔνθ' ἄν. Συνών. γ κ ο λ ι α β ά κ ι, γ κ ο λ ι α β α ρ ο ύ δ ι, γ κ ο λ ι α β ο ύ δ ι, γ κ ό λ ι κ ο ς 2. 2) Μεταφ. ὁ μικρὸς καὶ ἄπειρος ἄνθρωπος Μακεδ. (Βλάστ.)

γκολιαβαριά ἡ, ἐνιαχ. γκολιουμπαριά Θράκ. (Καρωτ.) γκολουμπαριά Μακεδ. (Λαγκαδ.) γκολ'μπαριά Μακεδ. (Δρυμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ο λ ι ά β α ρ ο ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ ο υ λ ό μ π α ρ ο ς.

Γυμνότης ἔνθ' ἄν.: Πάρ' τοῦ σιάλι μ', μουρή, νὰ σκιπάρης ντ' γκολουμπαριά σ' Μακεδ. (Λαγκαδ.) Ποὺ 'ν γκολ'μπαριά τ' τό 'παθι Μακεδ. (Δρυμ.)

γκολιαβαρίζω ἐνιαχ. γκολουμπαρίζω Μακεδ. (Δρυμ. Ἐπανομ. Λαγκαδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ο λ ι ά β α ρ ο ς.

Γυμνῶνω ἔνθ' ἄν.: Τί, μουρή, γκολουμπαρίσ'κεις ἔτ'σ' πλιά; Μακεδ. (Λαγκαδ.) Οὔλα τὰ κουρ'τσούδια τώρα, γλέπ'ς', γιέ μ', γκολουμπαρίσ'κανι κί βγαίνουν 'ς τὸν κόσμον Μακεδ. (Ἐπανομ.)

γκολιαβάρικος ἐνιαχ. γκολιουβάρ'κους Μακεδ. (Πόρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ο λ ι ά β α ρ ο ς.

Ἡ γυμνόλαιμος ὄρνις. Συνών. βλ. γ κ ό λ ι α β ο ς A3, γ λ ε ι φ τ ο λ α ί μ η ς.

γκολιάβαρος ἐπίθ. ἐνιαχ. γκολιόμπαρους Θράκ. (Καρωτ.) γκολόμπαρους Θράκ. (Ὀρτάκ.) Μακεδ. (Ἀρέθους. Νιγρίτ.) γκολιόμπαρους Μακεδ. (Σιτοχ.) γκολόμπαρους Μακεδ. (Ἀσσηρ. Ἐπανομ. Νιγρίτ.) γκολόμπαρους Μακεδ. (Χαλκιδ.) κ'λόμπαρους Μακεδ. (Δρυμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι α β ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -α ρ ο ς.

1) Γυμνός, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν φορεῖ ἐνδύματα Θράκ. (Καρωτ. Ὀρτάκ.) Μακεδ. (Ἀσσηρ. Δρυμ. Ἐπανομ. Νιγρίτ. Χαλκιδ.): Ἀι μέσα, γκολόμπαρου! Ἀι κί βάλι κανιένα φιστάν' Μακεδ. (Ἐπανομ.) Συνών. βλ. γ κ ό λ ι ο ς 1. β) Ἀδενδρος τόπος Μακεδ. (Σιτοχ.): Ἰκεῖ 'ς τοῦ γκολιόμπαρου μέρους πῆγ' ἡ ἀγέλ'. 2) Πτηνὸν τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει πτέρωμα εἰς τὸν λαιμὸν Μακεδ. (Ἀρέθους.) Συνών. βλ. γ κ ό λ ι α β ο ς A3, γ λ ε ι φ τ ο λ α ί μ η ς.

γκολιαβαρούδι τό, ἐνιαχ. γκολιβαρούδ' Μακεδ. (Ριζώματ.) γκολιφαρούδ' Α. Ρουμελ. (Μέγα Μοναστήρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ο λ ι ά β α ρ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ύ δ ι.

Γ κ ο λ ι α β ά ρ ι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.

γκολιαβιά ἡ, ἐνιαχ. γκολιαβιά Θεσσ. (Κρυόβρ. Σουκαμν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι α β ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ά.

Γύμνια ἔνθ' ἄν.: Ἰκεῖ 'ς τ' θάλασσα νὰ πᾶς νὰ δῆς γκολιαβιά. Θεσσ. (Κρυόβρ.)

γκολιαβίδι τό, ἐνιαχ. γκολιαβίδ' Μακεδ. (Βροντ.) ἡ γκολιαβίδ' Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι α β ο ς καὶ τῆς καταλ. -ί δ ι.

1) Ἀπτερος εἰσέτι νεοσσός Μακεδ. (Βροντ.) Συνών. εἰς λ. γ κ ο λ ι α β ά ρ ι. 2) Ξύλα λεπτά καὶ ξηρά Μακεδ. (Καταφύγ.): Σήμωρα ἔκουφα κάτ' ξύλα ὅλα ἀγκολιαβίδια.

γκολιαβίτης ἐπίθ. ἄμάρτ. γκολιουφίτ'ς Μακεδ. (Καστορ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι α β ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί τ η ς.

Φαλακρός. Συνών. γ κ ό λ ι ο ς 2.

γκολιαβίτικος ἐπίθ., ἄμάρτ. γκολιουφίτ'κους Μακεδ. (Καστορ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ο λ ι α β ί τ η ς καὶ τῆς καταλ. -ι κ ο ς. Γ κ ο λ ι α β ί τ η ς, τὸ ὅπ. βλ.

γκόλιαβος ἐπίθ. ἐνιαχ. γκόλιαβους Α. Ρουμελ. (Καβακλ. Μέγα Μοναστήρ. Σιναπλ.) Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Κρυόβρ. Σταυρ.) Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Βελβ. Βόιον. Γαλατ. Δαμασκ. Δασοχώρ. Δάφν. Δεσκάτ. Δοξάτ. Δρυμ. Ἐπανομ. Ἐράτυρ. Θεσσαλον. Καταφύγ. Κίτρ. Κοζ. Λόφ. Μελίκ. Μοσχοπόταμ. Πεντάπολ. Ριζώματ. Σιάτ.) ἀγκόλιαβους Μακεδ. (Καταφύγ.) γκόλαβους Θεσσ. γόλαβους Θεσσ. γκόλιβους Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) ἀγκόλαβους Μακεδ. (Καταφύγ.) γκούλιαμπους Μακεδ. (Καστορ.) γκολιβός Θράκ. (Καρωτ.)

